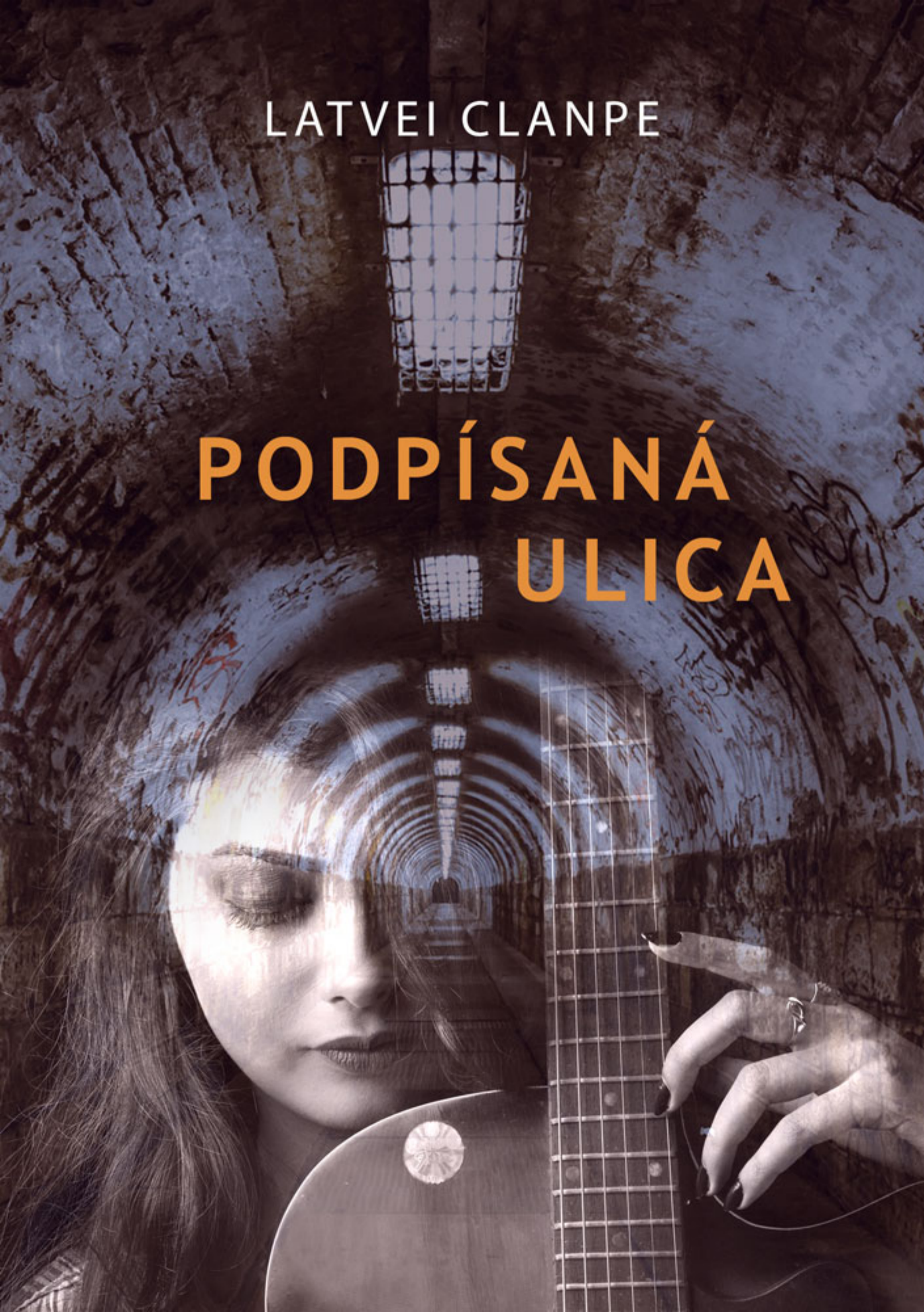

LATVEI CLANPE

PODPÍSANÁ
ULICA

LATVEI CLANPE

PODPÍSANÁ
ULICA

ISBN 978-80-570-4304-1

Anotácia

Vždy keď sa niečo stane, tak potrebujeme pochopenie a ja som si vždy prial len upresňovať jav, a to prítomný čas. Ak považujeme väčšinu priateľov za všetko, tak od tých pravých si väčšinou vystačíme aj s veľmi veľkým málom. Jedna mohutná neznáma, vyžiadaná groteska, vplyv, neuskutočnená prestávka. Niekedy sme ťahali o niečo viac, nikto nám nezakazoval rásť. Byť skúsenými a vedieť tušiť. Byť doma na vode a na súši. Niekedy absolvujeme prázdnotu, aby sme mali znovu význam. Dorothy bola zasa jedinečná inak, vedela si napočítať do desať a dokázala k rôznym témam skladať profesionálne kázania. Jediné, čo ju nebavilo, boli témy... Životopisné, údajové príbehy, preštruktúrované posolstvá, publikum, ktoré malo jasný, osvietený príbeh, niekoho, kto nebol schopný svojho opisu. Ale pohyboval sa v biznise, kde sa ťahalo inými slamkami. V podstate som sa v práci bežne stýkal s rôznymi typmi jej nepísaných deštrukcií. Držať sa chvíľu svojho uváženia znamenalo buď dlhú chvíľu ticha, alebo sa človek dostal k odpovediam na otázky, ktoré ešte neboli vyslovené. Vtedy stačí menšia skupina ľudí takých si blízkych, až vedia ťahať zo sveta audiovizuálne maľby, ktoré sa stávajú viac ako svetom, kde každý deň pohltilo svetlo a tmu. Tereza, Michael, moja križovatka toho, čo s Dorothy nenájdem. Ak mám mať všetku tóninu vzdelania, obávam sa, že ma moje vedomie raz zatratí tak ako predošlé generácie a ja, Lukáš, ostanem ako posol príkladu.

Úvod

Na konci roka sa život stal nezmyselným. Okolo hrala hudba, ženský hlas, ktorý spieval, aby sa nestávali tragédie. Na stoloch otvorené diáre, niektoré plné, iné ešte s nádychom novoty. Dva vybité telefóny, v jednom naposledy otvorený notepad, v druhom neprijatý telefonát, ktorý čakal na zdvihnutie na druhej strane. Takto sme si nepredstavovali, že to bude vyzerat' v spoločnom byte. Trvalo dlho, kým sa Doty naučila žiť s človekom. V spoločnosti, ktorá znamenala hĺstku, a popritom tieň celého ľudstva. Mali sme sa nanič myslami, no zato s Tery a Mikom na všetko. Lukas budoval stereotyp za stereotypom a ja som mu do toho robila prvú dámu, ktorou ma učila byť výchova. Vážení, čaute, ja som Doty. Niekedy by význam znamenal trest. Z času na čas by výsledok znamenal nový test. Priateľstvo, ktoré sa nekončí, však znamená nechať sa viesť niečím, čo nedovolíme ukončiť. Ak by sme sa snažili menej, tak by sa okolo nás prestala hrať tragédia. A počuli by sme asi len tie najvlúdnejšie ľudské posolstvá, ktoré by stačili snád' ako predkrm k životu. V možnostiach absolvujeme len to, z čoho by sme radi žasli, avšak aby sa popritom naša zmena neodvíjala v tvári. Často sme chceli čakať na to, že sa posunieme o vrchol ďalej a zároveň sa nestratíme v myšlienkach. No v každom pozadí sa ukrýva autor, ktorý robí seba slávnejším a my, diváci toho celého, ak neakceptujeme jeho posolstvo, tak sa zamračíme. Nemoc, ktorá nás môže postihnúť, je darom. Filozofia, ktorá nám mieša každý deň drink, sa zobúdzka niekde, kde to hrá asi najviac, a to nad našimi hlavami, hlboko v nebi, kde je mesiac pre voľné oko biely a prichádza zima taká hlboká, až si, obklopení všetkou ľudskou tvorivosťou uvedomíme, že sa dokážeme tešiť až v tých najväčších katastrofách. Vzpriamene myslíme smerom k hudbe a to, čo sa nám vždy kníše v hlase, zatratíme, aby sme ju znovu mohli počuť. Prechody tmou a nocou len zvýrazňujú pocit filozofickou nosnosťou v pokračovaní a nezastavení sa v nadchnutí. Starneme iba preto, že chceme činiť o niečo viac a to nám pomáha zabúdať aj na to dobré. Aby pravé ľudské pocity nadobúdali svoju hĺbku. Neexistuje správna schéma, ale ide o to, produkovať len o niečo viac, ako ľudská myseľ chce, aby si to od

nás naši blízki mohli odniesť so všetkou noblesou a vždy predhriatou kávou. V biznise studenej kávy by vyhrali asi len kráľi. Odporúčam počúvať myslou. Kolísanie naprieč gravitáciou, existencia opakovaného, prinášajú ustanovenie všetkých našich snov. Pohyb nabok neznamená ďalšie vyhnutie sa, ale pochopenie z pekného ďaleka. A jednoduché priateľstvo znamená nezúčastňovať sa, bdieť, v okamihoch nebyť a z tohto sa pozviechať a srdcom v správnom čase zabiť. Viem, čo máš na mysli.

Pointa počiatku

Jeden z mnohých obrazov, ako sa stáva z Lukáša Latvei Clanpe.

Všetko sa to začalo, mimochodom, dnes. Sedel som uprostred baru. Jedna z hemisfér chcela, aby som vstal. Pravá noha preložená cez druhú mi, kyvkajúc sa, nedovoľovala prehĺbiť situáciu a moment. Preto som ostal v rytmike sedieť na stoličke pri stole, ako asi aj minulé generácia predkov. O niečo neskôr som mal na mysli, že keď niekto neprehľta slabiky len preto, aby mu bolo dobre, tak to určite znamená pocit, pri ktorom prejav znášateľnosti vedie k chceniu ľudského dôvtipu. Počas karaoke som zistil, že relaxovať sa dá veľmi rýchlo. Všade, kam idem, vidím stojacich ľudí. Snažia sa kráčať pri oddychu. No zato pri mojom sedení som si vždy dával pozor, aby v mojom záujme vedomia rezonoval zvuk, či už išlo o beatbox, alebo o nezaujímavý televízny program. Vždy keď som sedel, mal som potrebu počúvať hudbu, ktorá by nebola na dne. Ale niekto na tom dne musel byť. A preto som v bare čerpal energiu z karaoke, ktoré nieslo deficitnú spoločnosť a napriek zlozvyku (alebo zmyslu) prebitia sa stávalo zo sekúnd niečo povestné. Záleží na tom, ako dotrváte čas, aj keď viete, že ten, ktorý vás čaká, bude pre vás ten najlepší. Každý talent začína niekde inde, ale záleží aj na tom, kto vyjde z baru spolu s talentovaným. Večer bol len na začiatku a príležitostí bolo mnoho, no vtedy ešte nezáležalo na tom, kto z koho, pretože nemôžete vysieľať energiu, ak sa vaše emócie transformujú len na denný dej, a nie na niečo výnimočné. V emóciách publika bolo cítiť radosť, pretože som tam sedel, mimochodom, aj ja. Ibaže to bola nejaká nespútaná zručnosť momentu. Pamätám sa, že sa ľudia – v pároch aj osamote – snažili stvárňovať dobu, v ktorej sa pestovala ranná rosa za oknami (súčasnosť). Preto všetci zjavovali relax, energiu, zručnosť načúvať, inteligenciu, inakosť, potreby, vedomosti a logiku. Určite ich vnímanie hnalo audio ďalej, ľudia popri rytmickom návale... a dotvárané... proste, ozvučenie malo dych. Delili civilizáciu na tých známejších a na tých neznámejších a podľa toho sa aj chvel hlas za mikrofónom. Nikto viac, nikto iný, nikto... Ty. To bolo napísané na tričku pôvabnej slečny, ktorá si ku mne prisadla. No konečne. Ahoj, Doty! Ahoj, Lukas. Hodila si ruky do džínsových vreciek, oblizla peru a snažila sa ma dostať na jednu zo svojich vlín, ktoré mali vystihovať potrebu byť na miestach, na ktorých sa nachádzame, aj keď ide o karaoke bary. Vedel si, že

energia sveta sa má rovnať ľuďom, ktorí sú takí rýchli, že za to jednoducho stoja, aj keď nestoja na jednom mieste, pretože aj oni by si radi oddýchli. Môj záver k tomu bol asi taký jedinečný, ako keď odpovedáte na niečo, čo nie je otázka. To, že stojím, neznamená, že nie som rýchly. Oddych v čase nie je subjektívny, ak jediný pohyb alebo oddych vidíme len v chôdzi. Asi by sme si mali objednať jednu z tých tvojich svojských drinkových miešanic, Doty. Pretože jedna z mojich hemisfér na teba zošle žmurkanie, ktoré dospeje k tomu, že pôjdeme znova k tebe a ty si budeš istá, že je to pre teba to predurčené. Zmäkni a povedz mi, čo si dáš. Nemysli si, že na teba nemám pripravené schopnosti môjho pôvabu a obsažného intelektu, ktorý míňam popri hudobnej škole a vyrovná sa do tretiny aj tvojim lichôtkam. Pochop, že zažívať niečo nové znamená kategóriu newster. Viem, že moja minulosť stratila na popise, keďže zopár ľudí sa motalo pri mojej krásnej gitare a ich povest' bola viac, ako keď sa vtip stane vtipom a niekto ho vyznamená vytýčením významom ster. Pochop, že hipsterov fotosyntéza vyliečila, pretože nosiť na sebe taký jednoduchý štýl nevyprodukuje cieľové dni. Ale možno len reklamy na oblečenie. Lukas, pozri hoci na túto fotku na mojej tapete. Nie je o niečo viac hipsterská ako fanklub hipsterov? Odvodil by som to z premieňania fotosyntézy a z toho, ako človek dokáže od seba oddialiť fotoaparát, ktorý zachytáva, ako sa niekto pozerá na fotku, nad ktorou je kamera. Lukas, nepleť si to. Oddeluješ blízkosť, ďalekú vzdialenosť, farebnosť, perspektívu, IQ, emócie, vlastnosti snímania hmoty, poriadok situácie, prípadne feng šuej. Nemôžeš rozdeliť filozofiu na pár kategórií a čakať, že vo všetkých budú mať plno. Jednoducho vedz, že tvoja fotka pod fotoaparátom nie je hotová, kým neuvidíš aj iný obrázok. Nie sme zatiaľ takí slávni, aby sme mohli dávať šancu len kamerám. Doty, včera sa mi sníval sen. Predstav si, že sa ten sen činil a nebol ničím iným, až kým jeho stelesnenie nezačalo postupom času naberať obsah. Ostane nezodpovedaný, ak neprestaneš so svojím filozofovaním a nezačneš sa zaujímať aj o reálne argumenty. Nechceš skúsiť vedľajší stôl a zopár slov, napríklad: Ahoj, ako sa máte? Doty vstala a zamierila k baru. Cestou prehodila mikinu cez stoličku a tichým tónom diktovala: Sevas. Tschüss. Nazdar. Ahoj. Čavello. Keď už bola pri